

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.062 van 28 juni 2012
in de zaak A. 203.352/X-14.994.**

In zake : 1. Inge KNUTS
 2. Gabriël ESQUIVEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Andy Beelen
 kantoor houdend te 3740 BILZEN
 Grensstraat 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente Kortesseem
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Mertens
 kantoor houdend te 3580 BERINGEN
 Scheigoorstraat 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
 - a. het besluit van 13 oktober 2011 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Recreatie en Toerisme” van de gemeente Kortesseem, en
 - b. het besluit van 30 juni 2011 van de gemeenteraad van Kortesseem houdende definitieve vaststelling van dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Andy Beelen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en de heer Tom Roosen, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste verzoekster is sedert 2007 eigenaar van een woning gelegen aan de Haamstraat 11 te Kortesseem, waar zij samenwoont met de tweede verzoeker en hun dochtertje. Deze eigendom is volgens de

bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Sint-Truiden- Tongeren gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3.2. In datzelfde landschappelijk waardevol agrarisch gebied bevindt zich in de onmiddellijke nabijheid de Sint-Antoniushoeve, waar manège-activiteiten, paardenkampen e.d.m. plaatsvinden.

Voor de uitbreiding van de hoeve met woning, hangaar en stallen langs de Sint-Antoniussstraat blijkt geen stedenbouwkundige vergunning te zijn verleend. Tevens blijkt bij vonnis gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren op 27 oktober 1983 ten aanzien van de vorige eigenaar en exploitant van de hoeve het herstel van de plaats in de vorige staat te zijn bevolen.

Bij besluit van 2 juni 2009 werd aan de vorige eigenaar onder de voorwaarden bepaald in dit besluit vergunning verleend “voor een hernieuwing van een bestaande 2de klasse inrichting. Het betreft een ruitersportcentrum (...)” en heeft betrekking op het stallen van 72 paarden en de opslag van 150 m³ dierlijke mest.

3.3. Het gemeentebestuur van Kortesseem beslist in 2008 de procedure op te starten tot de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Recreatie en Toerisme”, teneinde voor een aantal bestaande toeristische en recreatieve inrichtingen op het gemeentelijk grondgebied aangepaste stedenbouwkundige voorschriften uit te werken.

Ook de Sint-Antoniushoeve vormt een planonderdeel van dit planinitiatief (deelplan 3).

De aangestelde ontwerper maakt een screeningnota op, en bij brief van 12 januari 2010 laat de dienst-MER van het departement leefmilieu, natuur- en energiebeleid weten “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig is”.

3.4. De plenaire vergadering over het voorontwerp van gemeentelijk RUP vindt plaats op 28 juni 2010.

3.5. Bij besluit van 29 oktober 2010 van de gemeenteraad van Kortesseem wordt het ontwerp van gemeentelijk RUP “Recreatie en Toerisme” voorlopig aangenomen.

Volgens de ontworpen voorschriften wordt de hoeve bestemd tot “zone voor recreatie-paardensport”, en wordt binnen die zone de toegelaten bebouwing beperkt tot de locatie waar nu reeds bebouwing aanwezig is (subzone A). Aan de zijde van de woning van de verzoekende partijen wordt een visueel scherm verplicht gesteld, dat ondoorzichtig en ononderbroken moet zijn, en moet bestaan uit een landschappelijke haag of een houtkant. De toegang naar de inrichting wordt ingekleurd als “zone voor voorgebied/toegang” (onverhard).

3.6. Tijdens het openbaar onderzoek worden in totaal 26 bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partijen hebben geen bezwaarschrift ingediend. Aangezien de gemeente Kortesseem werd vrijgesteld van de verplichting om een GECORO samen te stellen, beoordeelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de ingediende bezwaren en de opgevraagde adviezen. Op 22 april 2011 formuleert deze ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies over het ontwerp-RUP.

3.7. Bij besluit van 30 juni 2011 van de gemeenteraad van Kortesseem wordt het gemeentelijk RUP “Toerisme en Recreatie” definitief vastgesteld. Aan het deelplan 3 voor de Sint-Antoniushoeve en de bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften worden geen wijzigingen meer aangebracht.

Dit is het tweede bestreden besluit.

3.8. Bij besluit van 13 oktober 2011 van de deputatie van de provincieraad van Limburg wordt het gemeentelijk RUP “Recreatie en toerisme” te Kortesseem goedgekeurd (artikel 1), en wordt het gemeentelijk RUP “Recreatie en toerisme” te Kortesseem, bestaande uit de toelichtingsnota, zeven deelplannen met de bestaande feitelijke en juridische toestand, grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften, als een integrerende bijlage bij dit besluit gevoegd (artikel 2).

Dit is het eerste bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5.2. In het verzoekschrift zetten de verzoekende partijen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen dat de eerste verzoekster sedert 2007 eigenaar is van een woning met tuin gelegen aan de Haamstraat 11 te Kortesseem, waar zij samenwoont met de tweede verzoeker en hun dochtertje.

De Sint-Antoniushoeve en de eigendom van de eerste verzoekster bevinden zich beide in een gebied dat volgens het gewestplan Sint-Truiden - Tongeren is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en waarvan de agrarische bestemming werd herbevestigd door de Vlaamse regering op 5 december 2005. Het bestreden RUP wijzigt deze bestemming in zone voor recreatie en zone voor voorgebied/toegang, die tevens parkeerruimte omvat. Het bestreden RUP doet aldus de verplichting tot behoud en bescherming

van de schoonheidswaarde van het landschap teniet. Aldus wordt aan de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkend.

De ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied was de reden om de regularisatieaanvragen voor de woning, de stallingen en de kantine te weigeren. Door het bestreden RUP wordt die planologische onverenigbaarheid echter opgeheven, waardoor de uitvoerbaarheid van het vonnis van de Correctionele rechtbank te Tongeren van 27 oktober 1983 gehypothekeerd wordt en de bestaande illegale en visueel weinig aantrekkelijke toestand wel voor stedenbouwkundige regularisatie in aanmerking komt. Van de betrokken percelen zijn de percelen 18/c en 51/c bovendien momenteel nog onbebouwd.

De milieuvergunning is momenteel van rechtswege geschorst bij gebreke aan een stedenbouwkundige vergunning voor de woning, de stallingen en de hangaar. Het bestreden RUP vormt aldus ook de aanzet om deze schorsing op te heffen.

Ten slotte heeft het feitelijk gebruik van de Sint-Antoniushoeve de laatste twee jaar een ingrijpende transformatie ondergaan. De nieuwe uitbater is begonnen met het opstarten van een nieuwe organisatie en een ruitersportcentrum dat recent steeds meer uitbreiding kent, en actueel een significant eigen ledenaantal heeft (150). De uitbater beschikt voor het organiseren van die rijlessen en paardensportwedstrijden over een milieuvergunning ex rubriek 32.4 van de Indelingslijst. De uitbater heeft recent de paardenpiste in zand achter de tuin van de verzoekende partijen ingrijpend uitgebreid en er ontbossing en terreinophoging gerealiseerd zonder vergunning. Door het bestreden RUP komt ook die illegale toestand in aanmerking voor regularisatie. De activiteiten van rijschool/jumping en dressuurwedstrijden gaan gepaard met geluidshinder, geurhinder, rondzwervend vuil en privacyverstoring. Ook vinden er op de Sint-Antoniushoeve sinds kort feesten plaats voor de 150 clubleden.

De verzoekende partijen stellen pas voor het eerst kennis te hebben gekregen van de bestaande vergunningsproblemen naar aanleiding van de inzage van het door de deputatie goedgekeurde RUP. Wel hadden zij vóór de goedkeuring met een schrijven van 21 november 2011 aan de burgemeester hun ongenoegen laten blijken over de geluidsoverlast bij wedstrijden en feesten, en

een eerste keer geïnformeerd naar de vergunningstoestand. Er werd hun mondeling meegedeeld dat zij de problematiek in kwestie konden aanbrengen na de goedkeuring van het RUP naar aanleiding van de indiening van de milieuvergunningsaanvraag, en dat het bestuur hiermee mogelijks rekening zou kunnen houden bij het vastleggen van de exploitatievoorwaarden.

De verzoekende partijen wijzen met betrekking tot de impact van het bestreden RUP vergeleken met de voordien geldende bestemming, op de volgende voorschriften:

- “- Art. 1A dat bepaalt dat de zone bestemd is voor de activiteit ‘paardensport’ en dat bebouwingsmogelijkheden in de vorm van woning, stallen, kantine, overdekte paddock toegestaan zijn.
- Art 1.2. dat bepaalt dat alle mogelijke randinfrastructuur zoals kleinschalige constructies (hindernissen e.d) en veiligheidsaccomodatie, lage afsluitingen, terreinverlichting, beperkte opslag in open lucht, terreinwerken, gerelateerd aan de recreatieve activiteit toegestaan is in de hele zone voor recreatie
- Art. 1.2. dat bepaalt dat in aanvulling op de constructies vermeld in art. 1A ook nog bebouwing in de vorm van een clublokaal, vergaderlokaal-kantoorruimte is toegestaan.
- Art. 1.2. dat bepaalt dat terreinverhardingen toegestaan zijn wanneer zij ‘zoveel als mogelijk (worden) voorzien in waterdoorlatende materialen’
...etc”.

Door de relatering van bijvoorbeeld de terreinverlichting aan de recreatieve activiteit in de stedenbouwkundige voorschriften maakt het bestreden RUP het ook principieel mogelijk om op de hoeken rond de paardenpistes lichtmasten te plaatsen, om het terras bij de kantine te gaan verlichten enz.. wat een ernstig visueel nadeel zou zijn voor de verzoekende partijen en hun rust zou verstoren aangezien daardoor activiteiten tot 's avonds laat doorgang kunnen vinden.

5.3. In haar nota met opmerkingen laat de eerste verwerende partij gelden dat het RUP neerkomt op “het louter regulariseren van de bestaande feitelijke toestand”, dat de nadelen die de verzoekende partijen omschrijven voortkomen uit die bestaande toestand, dat het RUP niet het effect sorteert dat de schorsing van de milieuvergunning wordt opgeheven, dat het RUP evenmin de komst van lichtmasten inhoudt, en dat de stedenbouwkundige voorschriften de

plaatsing van een groenscherm voorzien.

5.4. In haar nota met opmerkingen laat de tweede verwerende partij gelden dat de verzoekende partijen geen aanspraak kunnen maken op een ongewijzigde bestemming van percelen gelegen in het plangebied. De verzoekende partijen verwijzen naar de bescherming die het gewestplan hen bood, maar gaan volkomen voorbij aan de bestaande feitelijke toestand ter plaatse, waarvan voor de beoordeling van het aangevoerde nadeel moet worden uitgegaan. Zij stelt dat het betrokken deelplan van het RUP een planologische omkadering beoogt te bieden voor een historisch gegroeide manège, en dat het RUP een landschappelijke inkleding van de site oplegt.

Beoordeling

5.5. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.6. Bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden uitgegaan van de bestaande feitelijke toestand.

Te dezen blijkt uit de niet betwiste gegevens van de zaak dat er zich in het betrokken plangebied een historisch gegroeid manège/ruitersportcentrum bevindt waarvoor milieuvergunningen werden afgeleverd.

Noch uit de verordenende voorschriften, noch uit de toelichtende nota bij het RUP blijkt dat, op het langs de perceelgrens met de eigendom van de eerste verzoekende partij aan te brengen groenscherm na, door het bestreden RUP nieuwe ontwikkelingen op de site mogelijk zouden worden gemaakt. Luidens de stedenbouwkundige voorschriften is bebouwing enkel toegestaan in de daartoe op het grafisch plan afgebakende zone “A” in de zone voor recreatie. Deze zone blijkt reeds volledig te zijn bebouwd. De percelen 18/b en 51/c waarnaar de verzoekende partijen verwijzen als “momenteel nog onbebouwd” en die palen aan de eigendom van de eerste verzoekende partij, zijn niet opgenomen in de zone “A”, zodat er ook op grond van het bestreden RUP bebouwing niet mogelijk is.

De nadelen die de verzoekende partijen stellen te ondervinden van de exploitatie van de manège kunnen dan ook, in de gegeven

omstandigheden en gelet op de bestaande toestand, niet verhinderd of ongedaan worden gemaakt door een schorsing van het bestreden RUP.

De argumenten dat de gewijzigde bestemming minder gunstig is, nu er geen verplichting meer bestaat tot behoud en bescherming van de schoonheidswaarde van het landschap, en dat het bestreden RUP de regularisatie van de bestaande illegale en weinig aantrekkelijke toestand mogelijk maakt, zijn nadelen waarvan, zelfs indien ze zouden worden aangenomen, niet wordt aangetoond dat zij moeilijk te herstellen zijn.

Het bestreden GRUP laat de uitvoerbaarheid van het vonnis gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 27 oktober 1983 onverkort.

5.7. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens